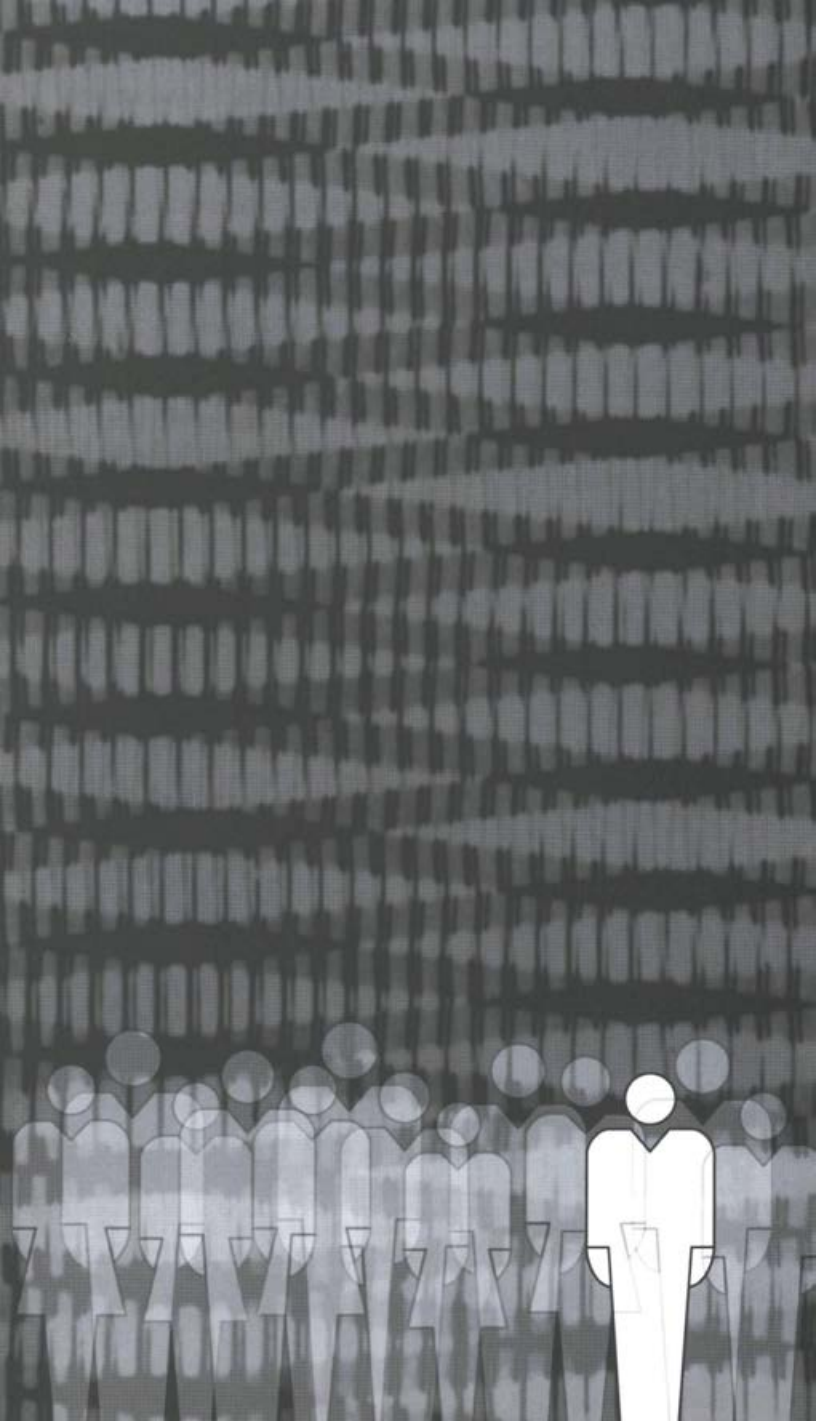

ZAČETKI ŠALEŠKEGA ŠTUDENTSKEGA KLUBA

Povzetek:

Avtor predstavi obdobje na samem začetku šestdesetih let, ko se je v Ljubljani klubom primorskih, prekmurskih, mariborskih in koroških študentov pridružil še novoustanovljeni Šaleški študentski klub. Pobuda za ustanovitev je nastala med mlajšimi študenti iz Velenja in Šoštanja, ki so se že tako pogosto družili, saj so prvo leto tudi v Študentskem naselju stanovali v skupinskih sobah s po deset in več posteljami. V času preseljevanja upravnega središča občine iz Šoštanja v Velenje so se odločili za ime, ki bi simbolno povezovalo vse prebivalce Šaleške doline. Avtor opiše tudi priprave na prvi akademski ples (1960/61), izdela pa tudi poimenski seznam šaleških študentov na Univerzi v Ljubljani med leti 1950 in 1962.

ZAČETKI ŠALEŠKEGA ŠTUDENTSKEGA KLUBA

O nastanku ŠŠK-ja ni ohranjenih nobenih pisnih dokumentov, vendar pa lahko po spominu štejem šolsko leto 1960/61 za ustanovitveno. Do tega leta so bili v Ljubljani že dejavni klubi primorskih, prekmurskih, mariborskih in koroških študentov.

Takrat se je v Ljubljani že nahajala večja skupina starejših in mlajših študentov iz Velenja in Šoštanja, tako da smo se lotili ustanavljanja kluba. Pobuda je nastala med mlajšimi, ki smo bili bolj pogosto skupaj, saj smo prvo leto tudi v Študentskem naselju stanovali v skupinskih sobah s po 10 in več posteljami. Če se prav spomnim, so bili dejavnejši pobudniki za ustanovitev ŠŠK-ja Peter Kodela, Milan Trampuš, Matjaž Kmecl – že z diplomo, Ivan Štukovnik in Borut Jenko, iniciativni odbor pa sem menda vodil podpisani, kar mi je potrdil tudi Milan Trampuš. Mislim, da se je bilo treba o ustanovitvi kluba pogovoriti s takratno SZDL (Socialistična zveza delovnega ljudstva), kjer se morda še nahajajo kakšni zapisi ali sklepi o tem dejanju. SZDL nam je tudi pomagala pri kritju stroškov za prireditve, ki smo jih organizirali.

IZBOR IMENA ŠŠK

Nekako v tem času se je začelo preseljevanje upravnega središča občine iz Šoštanja v Velenje, kar je povzročilo prizadetost med prebivalci. Dijaki iz obeh krajev, ki smo se vsakodnevno z vlakom vozili na gimnazijo, učiteljišče ali na ekonomsko srednjo šolo v Celje, pa smo se med seboj dobro razumeli in tako smo se odločili, naj bo v imenu kluba Šaleška dolina, ki nas vse povezuje.

KAJ SMO V ŠŠK-JU TAKRAT DELALI

Bolj uradne sestanke smo imeli v Ljubljani, v gostilni Pod Lipco, kjer smo se tudi dogovarjali za naše 'akcije'. Večinoma smo se usmerili v to, da ŠŠK predstavimo v Šaleški dolini.

V Ljubljani se je že nahajala večja

V tistem času je divjala alžirska vojna, in povabili smo alžirske študente iz Ljubljane, da so nam pripovedovali o njej, saj so tudi sami sodelovali kot borci.¹

Organizirali smo tudi kar odmevno prireditev »Večer ciganske lirike« (v sodelovanju z Vilijem Vodopivcem), v kateri so sodelovali drugi študentje iz Ljubljane.

Čeprav v tistih socialističnih časih poudarjanje imena 'akademski'

ni bilo zaželeno, smo se vendarle odločili na plakate, ki smo jih sami risali, zapisati vabilo na prvi 'akademski ples'. Zgodil se je v šolskem letu 1960/ 61 v Sokolskem domu v Šoštanju. Študentje smo imeli v rokah ne samo organizacijo plesa in program, temveč tudi celotno fizično delo pri pripravi dvorane (znižali smo strop, osvetlitev, mize, stoli, lastna strežba ...). Igral nam je takrat eden najboljših ansamblov v Sloveniji '6 blues + 1', kar je uredil Joco Žnidaršič, sošolec in prijatelj Borisa Šinigoja, ki je ansambel vodil. Akademski ples z brucovan-

Pod lipo v Ljubljani so se dolga leta zbirali šaleški študenti.

jem se je odvijal po ustaljenih pravilih in s standardno ekipo: Zeleni car, levi in desni kontrapik, brucmajor in bruci, med katerimi se je znašla tudi koza, ki jo je posodil šoštanjski

¹ Med temi študenti naj omenim prijatelja Ait-Si Mohameda, ki se je v treh mesecih zelo dobro naučil slovensko (vedno je imel popisane dlani s slovenskimi izrazi) in je bil kasneje generalni direktor alžirske naftne družbe in družbe za gradbeno industrijo, ter francoskega prijatelja Noela Favreliera, ki je kot padalec iz ujetništva rešil alžirskega borca ter z njim pobegnil – zaradi česar je bil obsojen na smrt, leta 1965 ga je De Gaulle pomilostil, od leta 1967 pa je vodil biro Renault v Sloveniji in začel s proizvodnjo katrc v IMV-ju v Novem mestu, kasneje pa je bil direktor francoskega kulturnega centra Charles Nodier v Ljubljani.

postajenačelnik g. Železnik, in ki nas je na koncu razveselila s kozjimi iztrebki, raztresenimi po dvorani. Seveda ni manjkala častna tablica, povabili smo častne goste, med njimi je bil tudi znani, stari šoštanjski veterinar in zabavljac, gospod Rihterič.

Naslednjih nekaj plesov je bilo na osnovni šoli MPT v Velenju. Tudi tam smo celotno organizacijo in v začetku tudi postrežbo prevzeli študentje sami.

Pri idejah in izvajanju naših programov nam je bil v veliko pomoč takrat že diplomirani 'študent' Matjaž Kmecl, ki smo kar za več let angažirali kot Zelenega carja. Glavne vloge v programih brucovanj pa so običajno imeli: Peter Kodela, Avgust Terglav, Beno Lukman, Marjan Moškon, Milan Trampuš, Rudi Hudovernik, Borut Jenko, Ljubo Dovšak, Bogdan Menih, Bato Medič in drugi.

ŠŠK je v letu 1962 organiziral tudi večmesečni pripravljalni tečaj iz višje matematike za izredne študente Rudnika in Termoelektrarne, ki so se pripravljali na sprejemne izpite na visoke šole. Tečaji so potekali ob nedeljah dopoldne v prostorih sedanje gimnazije, vodila pa sta jih Ivan Štukovnik in Borut Jenko.

POIMENSKI PREGLED ŠTUDENTOV NA UNIVERZI V LJUBLJANI:²

pred letom 1950 – iz Velenja

Dušan in Borut Mlinšek, Jože Prevorčnik, Oto Kugonič

Po letu 1950

Bojan Glavač, Matjaž, Marko, Aleš in Alenka Kmecl, Franc Cesar, Drago Zagajšek, Ciril Bračun, Slavko in Bato Ilič

Po letu 1955

Jana čede, Rudi Hudovernik, Milan Podpečan, Edo Centrih, Valter Končan, Rudi Ževart, Tonko Majerhold, Teodor Jelen, Milenko in Vida Pipuš

pred letom 1959 – iz Šoštanja

Bato in Ilija Medič, Ivan Ribnikar, Vlado Arzenšek, Stane Šuk, Pia Kozina, Erik Ložk – Žak, Janko Osojnik, Bogdan Menih, Joco Žnidaršič, Matija Inkret, Vili Vengust, Meta Stropnik, Majda Koren

1959 – iz Velenja (vir: Letno poročilo Gimnazije v Celju)

Milan Trampuš, Peter Kodela, Anton Sajko, Borut Jenko, Anton Miletič, Vera Stropnik, Vladimir Korun, Ivan Štukovnik

1959 – iz Šoštanja:

Ljubo Dovšak, Marija Mežnar

1960 – iz Velenja

Janez Dolinar, Valtraut Končan, Vili Selič, Barbara Vrečko, Avgust Tergrav

1960 – iz Šoštanja

Franc Brglez, Jože Jonko, Franc Zakeršnik

1961 – iz Velenja

Vili Jelen, Alenka Jurman, Zmago Knaus, Jaroslav Špička

1961 – iz Šoštanja

Marija Dolejši, Beno Lukman, Marjan Moškon

1962 – iz Velenja

Emil Fijavž, Ana Kodela, Janina in Mihaela Pipuš

---

² Nekateri od teh študentov so se že med študijem ali takoj po njem za stalno preselili v Ljubljano ali kam drugam in s ŠŠK-jem niso navezali oz. ohranili tesnejših in trajnejših vezi.